

સ્વરણ ભારત, સ્વરણ ભારત

ડૉ. અશોક પુરોહિત,
રાજ્યશાસ્ત્ર વિભાગ,
એમ.એ.પરીખ ફાઇન આર્ટ્સ એન્ડ આર્ટ્સ કોલેજ, પાલનપુર

સારાંશ

કોઇપણ સમાજ તન, મન અને બ્યાવહારમાં સ્વરણ હોવો જોઈએ. સ્વરણ રહેવા માટે સ્વરણતા હોવી ખૂબ જ જરૂરી છે. તંદુરસ્ત સમાજ દ્વારા સમર્થ રાષ્ટ્રનું નિર્માણ થઈ શકે છે. ગાંધીજીના સ્વરણ ભારતના સ્વાનને સાકાર કરવા માટે સ્વરણ ભારત અભિયાન શરૂ કરવામાં આવ્યું છે. આમજાદીના આટલા વર્ષો બાદ પણ સમાજનો મોટો વર્ગ હજુ જહેરમાં શૌચકિયા કરે છે. ભારતમાં ઘન કચરાના નિકાલની મોટી સમસ્યા છે. અસ્વરણતા અને ગંડકી રાષ્ટ્ર માટે શરમજનક બાબત છે. ભારત સરકાર દ્વારા રજુ આંકડોબર ૨૦૧૮ સુધીમાં સમગ્ર દેશને સ્વરણ બનાવવા જુંબેશા શરૂ કરવામાં આવી છે. સ્વરણતા અભિયાનના જહેર શૌચકિયા મુક્ત સમાજ અને ઘન કચરાના સંપૂર્ણ નિકાલના ઉમદા હેતુઓ રખાયા છે. સરકારનું આ સ્વરણની દિશામાં કાર્ય સ્તુત્ય અને પ્રશંસનીય ગણાય, પરંતુ માત્ર સરકાર ગમે તેટલો પ્રયત્ન કરે પરંતુ સમાજ જ સ્વરણતાનો આગ્રહ ન રાખે તો ઈચ્છિત પરિણામ હાંસલ કરી શકાય નહિ. સમાજના દરેક વ્યક્તિએ સ્વરણતાને સ્વભાવ બનાવવો જોઈએ. સ્વરણતાને વ્યાપક અર્થના સ્વરૂપમાં સ્વીકારવી જોઈએ. ભારતીય સમાજમાં સ્વાસ્થ્ય પ્રત્યેની સભાનાતા ઓછી જોવા મળે છે. ભારતીય સમાજે સ્વરણ ભારત અને સ્વરણ ભારત અભિયાનના મહાયાઃમાં દિલથી જોડાઈ નિષ્કાયુર્વક અથાક પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. ભારતીયોમાં સ્વરણ અને સ્વરણ રહેવાની સ્વયં ઈચ્છા પ્રદીપીત થાય તે આવકારદાયક, આવશ્યક અને સમયની માંગ છે.

૧. પ્રસ્તાવના

કોઇપણ વ્યક્તિત્વ, કુટુંબ, સમાજ કે રાષ્ટ્ર માટે સ્વાસ્થ્ય ખૂબ જ મહત્વની બાબત ગણાય છે. સ્વાસ્થ્યનો આધાર સ્વરણતા પર રહેલો છે. સ્વરણતા માટે સ્વરણતા અનિવાર્ય છે. સ્વરણતા એ સ્વરણતાની પૂર્વ શરત છે. જેમ અર્થતંત્ર, કુદરતી સંપત્તિ, લશ્કર, અણુઓર્જા, વિજ્ઞાન અને ટેક્નોલોજી વગેરે રાષ્ટ્રીય શક્તિ ગણાય છે, તેમ તંદુરસ્ત સમાજ એ કોઇપણ રાષ્ટ્રની સંપત્તિ અને શક્તિ ગણાવી શકાય, પરંતુ આપે ઉલ્લેખ કરવો ધ્યાન કરી કે સ્વરણતા દ્વારા જ સમાજની તંદુરસ્તી જગતાય છે. સ્વરણતા દ્વારા જ સામર્થ્યવાન સમાજનું નિર્માણ કરી શકાય છે. ભારત સરકાર દ્વારા સ્વરણ ભારત અભિયાન અને તેના પગલે ગુજરાત સરકાર દ્વારા મહાત્મા ગાંધી સ્વરણતા મિશન શરૂ કરવામાં આવ્યું છે. દેશમાં સ્વરણતા જગતવી એ સરકારની નહિ પરંતુ સમાજની નૈતિક ફરજ છે. સરકાર દ્વારા કાયદાકીય પગલાં લઇને કોઇ સમાજને કાયસેય કાયમ માટે સુધારી શકાતો નથી. ભારત જેવા વિકાસશીલ દેશમાં લોકો પોતાની સ્વરણતા માટે સરકાર તરફ મીટ માંડીને બેસે છે. સરકારે સામે ચાલીને સમાજના લોકોને સ્વરણ અને સ્વરણ રહેવા માટે અપીલ કરીને સમજાવવા પડે છે. સ્વરણતા આપણા સ્વભાવમાં નથી. સમાજનો બહોળો વર્ગ સ્વાસ્થ્ય પ્રત્યે સભાન નથી. જે બાબત સમાજિક પછાતપણાનો નિર્દેશ કરે છે. સરકાર અને સમાજના સહિયારા સધાન પ્રયત્નો થકી જ સ્વરણ ભારત અને સ્વરણ ભારતનું સ્વાન સાકાર કરી શકાય તેમ છે. પ્રસ્તુત સંરૂપોધન લેખમાં માનવ જીવન અને રાષ્ટ્ર માટે સ્વરણતા અને સ્વરણતાનાં મહત્વ વિશે, તેના માટે જરૂરી સંગીન અને અસરકારક ઉપાયો વિશે વિગતે છણાવાટ કરવાનો સ્તુત્ય પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે.

ચાવીરૂપ શબ્દો : સ્વરણતા, સ્વરણતા, સ્વરણ ભારત, સ્વરણ ભારત

૧. આપણનું ભારત, સ્વરણ ભારત

ભારતીય સમાજને સ્વરણતા ત્યાં પ્રભુતાનો મંત્ર આપનાર ગાંધીજી સ્વરણતાના ખૂબ જ આગ્રહી હતા. મહાત્મા ગાંધીજીએ સત્ય, અહિંસા, ન્યાય, સેવા, સર્માર્ફાણ, સાદગી, સ્વતંત્રતા, સ્વરણતા વગેરે જેવા પાયાના મૂલ્યોને જહેર જીવનમાં પ્રસ્થાપિત કરવા માટે પોતાનું સમગ્ર જીવન રાષ્ટ્રને સમર્પિત કર્યું હતું. સ્વરણ ભારતએ ગાંધીજીનું સ્વાન

હતું.આથી જ ભારત સરકારે ગાંધીજીને સારી શ્રદ્ધાંજલિ આપવા માટે રજુ આંકટોબર ૨૦૧૪ના રોજ સ્વરચ્છ ભારત અભિયાનનો દબદ્દબાલેર પ્રારંભ કર્યો.આપણે સૌ જાણીએ છીએ કે ગાંધીજીનો જન્મ રજુ આંકટોબર ૧૮૬૯માં થયો હતો અને રજુ આંકટોબર ૨૦૧૮માં મહાત્મા ગાંધીજીની ૧૫૦મી જન્મ જયંતીએ પૂજય બાપુના ચરણોમાં સ્વરચ્છ ભારતનું સાચા અર્થમાં સમર્પણ કરવા માટે ભારત સરકાર દ્વારા એક પ્રકારની ચળવળના સ્વરૂપમાં આ મહાઅભિયાન હાથ ધરવામાં આવ્યું છે.ભારત સરકારે આગામી પાંચ વર્ષમાં ભારતને સ્વરચ્છ બનાવવા કમર કસી છે,પરંતુ નેતા કે અભિનેતાઓ દ્વારા માત્ર ફોટોગ્રાફી કે વીડિયોગ્રાફી કરાવી સંચાર માદ્યામોદ્દમાં પ્રસિદ્ધ ખાતર સફાઈ કરવામાં ન આવે તે પણ એટલું જ મહત્વનું છે.મોટા સમારંભોમાં એકાદ વખત સાવરણો લઇને ભારતનન કોઈ પ્રતિષ્ઠિત સફાઈ કરે તો તેમાંથી સમગ્ર ભારતના લોકો પ્રેરણા લઇને દેશને સ્વરચ્છ કરશે અને કાયમ માટે સ્વરચ્છ રાખશે તેમ માનવું ભૂલભરેલું છે.ગાંધીજી માનતા હતા કે સ્વરચ્છતા એ સ્વતંત્રતા કરતાં પણ વધુ મહત્વની બાબત છે.પરંતુ રાષ્ટ્રના સેવકો તે બાબત જાણતા હોવા જોઈએ તેમજ જાહેર જીવન અને રાજકારણમાં રહેલા સેવકો સાચા અર્થમાં સફાઈ કામદાર બનવા જોઈએ.ગાંધીજી પ્રસ્તુત બાબત પર ભાર આપતાં તા. ૧૭-૮-'૪૦ના હરિજનબંધુમાં લખેછે-

“ગ્રામોદ્વારમાં ગ્રામ સફાઈના ન આવે તો આપણાં ગામડાં ઉકરડા જેવા જ રહેવાનાં.ગ્રામ સફાઈનો સવાલ પ્રજાજીવનનું અવિભાજ્ય અંગ છે.આ પ્રશ્ન જેટલો જરૂરી છે એટલો જ મુશ્કેલ છે.અનાંડ કાળીયી ચાલતી આપેલી અસ્વરચ્છતાની આદત કાઢવામાં મહાપરાકમની જરૂર છે.જે સેવક ગ્રામસફાઈનું શાસ્ત્ર નથી જાણતો,પોતે ભંગી નથી બનતો તે ગ્રામસેવાને લાયક નહીં બની શકે.”^૧

સફાઈ એટલે માત્ર કચરો સાફ કરવો તેવો સંકુચિત અર્થ કરી શકાય નહિ.સ્વરચ્છતાને બહુ જ વ્યાપક અને ગહન અર્થમાં સમજવાની જરૂર છે.સ્વરચ્છતા એટલે તન,મન,દિલ,વિચાર,વાણી,વર્તન,વ્યવહાર,કર્મ એમ તમામ બાબતોમાં સ્વરચ્છતાનું ટેવ્ફૂર્ફ પાલન થતું જોઈએ.સ્વરચ્છતાનું વિશાળ અર્થધાટન કરતાં ગાંધીજી તા. ૨૬-૫-'૪૬ના હરિજનબંધુમાં લખેછે-

“ હું માનું છું કે જ્યાં શરીરની ચોખ્ખાઈ, દરની સફાઈ અને ગામની સ્વરચ્છતા હોય, ત્યાં ઓછામાં ઓછા રોગ થાય છે.અને ઉપર ગણાપેલી સફાઈ સાથે દિલની સફાઈ હોય, તો રોગ અસંભવિત બની જાય, એમ કહી શકાય. દિલની સફાઈ રામનામ વગર ન થાય. આટલી વાત ગામડાંના લોકો સમજુ જાય, તો પૈદ, હકીમ કે દાક્તરની જરૂર રહેતી નથી.”^૨

તનની બાહ્ય સ્વરચ્છતા સાબુ અને સ્વરચ્છ પાણીથી રોજ સ્નાન કરવાથી આવે છે.તનની આંતરિક સ્વરચ્છતા પણ ખૂબ જ મહત્વની છે.સ્વરચ્છ પાણી,સ્વરચ્છ ખોરાક અને સ્વરચ્છ હવા તનને આંતરિક રીતે સ્વરચ્છ રાખનારા મુખ્ય પરિબળો છે.તનની સાથે મનની સ્વરચ્છતા પણ અગત્યની છે.મનની શુદ્ધધતા અને શાંતિ અદ્યાત્મ દ્વારા આવી શકે છે.મનુષ્ય માટે પૈચારિક શુદ્ધધતા જરૂરી છે.આપણાં અન્ય સાથેના વર્તન કે જાહેર જીવનમાં પણ સ્વરચ્છતા હોવી જોઈએ.મનુષ્ય મન,વચ્ચન અને કર્મથી પવિત્ર હોવો જોઈએ.કર્મનિષા અને પ્રામાણિકતા પણ સ્વરચ્છતાનો જ એક ભાગ છે.વ્યક્તિત્વાત કે જાહેર જીવનમાં સ્વરચ્છતા થકી જ ભાષાચાર દૂર થઈ શકે તેમ છે તેમજ નેતિક મૂલ્યોનું જતન થઈ શકે તેમ છે.

૨. સ્વરચ્છ ભારત અભિયાનના મુખ્ય હેતુઓ

ભારત સરકાર અને ગુજરાત સરકાર દ્વારા શરૂ કરાયેલા સ્વરચ્છતા અભિયાનના મુખ્ય હેતુઓ આ પ્રમાણે છે.

- સમાજ દ્વારા જાહેરમાં થતી શૌચાંક્ય સંપૂર્ણ બંધ કરાવવી.
- તમામ લોકો માટે સ્વરચ્છ વ્યક્તિત્વાત અને જાહેર શૌચાલયોનું નિર્માણ કરતું.
- ઘન કચરાને એકઠો કરી પૈઝાનિક ટબે નિકાલ કરવો.
- રોજિંદા કચરાનો નિકાલ કરવો.
- સ્વરચ્છતા અંગે સમાજમાં જનજાગૃતિ લાવવી.
- સ્વરચ્છતા અંગે લોકોમાં સારી ટેવો વિકસાવવી
- દેશને સંપૂર્ણ સ્વરચ્છ,સ્વસ્થ અને હરિયાળો બનાવવો.

- શહેરી સ્થાનિક સ્વરાજ્યની સંસ્થાઓને કાર્યના આચોજન, અમલ અને પરિચાતન કરવા માટે મજબૂત બનાવવી.

3. સ્વરચ્છતા શા માટે ?

- ભારત રાષ્ટ્રે જે વિશ્વ સમક્ષા શરમિંદું થતું પડતું હોય તો તે એક જ બાબત છે અને તે છે અસ્વરચ્છતા. ગંદકીને આપણી રાષ્ટ્રીય શરમ ગણાવી શકાય. વિશ્વના લોકો ભારત આવીને સૂંગાથી પોતાના નાકનું ટેરવું ચઢાવે તે આપણા માટે અપમાન અને કોષ જનક બાબત છે.
- આપણા ભારતને સ્વસ્થ ભારત, સમર્થ ભારત, શ્રેષ્ઠ ભારત બનાવવું હોય તો સ્વરચ્છતા રાખવી ફરજિયાત છે. સ્વરચ્છતાથી જ સ્વસ્થતા આવે છે અને સ્વસ્થતાએ આપણી રાષ્ટ્રીય તાકાત છે.
- તંદુરસ્ત ભારતીય સમાજના નિર્માણ માટે સ્વરચ્છતા અનિવાર્ય પૂર્વ શરત છે. તંદુરસ્તી એ હિંદુસ્તાનનું હીર છે. તેજોમય સમાજની નવ રૂચના માટે સ્વરચ્છતાની જ્યોત દરેક ભારતીયના દિલમાં પ્રજ્વલિત થાય તે અપેક્ષિત છે.
- ભારતીય અર્થતંત્ર પૈશ્વિક મહામંદીના માહોલમાં પણ ટક્કર લઈ ટકી શકતું હોય, ભારત વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજીમાં હરણ ફાળ ભરી શકતું હોય, અવકાશ સંશોધન ક્ષેત્રે વિશ્વમાં નામ રોશન કરી શકતું હોય તો પછી સ્વરચ્છતાની બાબતમાં આપણો દેશ પાછળ અને પછાત રહે તે કેમ ચાલે ?
- ભારતમાં પૈશ્વિક મૂડી રોકાણને જેંચી લાવવા વ્યાપક અર્થમાં સ્વરચ્છતા અને વિદેશી પર્યાટકોને આકર્ષવા સ્વરચ્છતા જાળવવી જરૂરી છે. સ્વરચ્છતાથી ભારતીય અર્થતંત્રને લાભ થશે. આપણાં ધર્મ શાસ્ત્રો પણ કહે છે કે જ્યાં સ્વરચ્છતા હોય ત્યાં જ લક્ષ્મીનો વાસ થાય છે.
- ભારતમાં હજુ બહોળો વર્ગ જાહેરમાં મળોત્સર્ગ કરે છે. આપણાં દેશમાં બધા લોકો માટે સ્વરચ્છ વ્યક્તિત્વાત અને જાહેર શૌચાલયો અને મૂન્દાલયોનો પણ અભાવ છે. અને હોય તો પણ લોકો તેનો ઉપયોગ કરતા નથી. લોકો અને ખાસ કરીને પુરુષ વર્ગ જાહેરમાં મૂક્ત વિસર્જન કરતા નજરે ચકે છે અને આપણો આપણી સભ્યતાના વખાણ કરતા થાકતા નથી. આ બાબત શરમ જનક છે અને રોગોના ઉપદ્રવમાં મુખ્ય કારણભૂત છે.
- ઘન કચરાની મોટી સમસ્યા છે. રોજિંદા કચરાના સંચાર અને નિકાલની ગંભીર સમસ્યા છે. જાહેર રસ્તા અને સ્થળો પર ડેર ડેર ઉકરડા અને ગંદકી જેવા મળો છે. જે જાહેર આરોગ્ય માટે હાનિકારક છે. લોકો રોગનો લોગ બની રહ્યા છે.
- સ્વરચ્છતા આપણાં સ્વભાવમાં જ નથી. કચરો કચરા પેટીમાં નાખવાની આપણી ટેવ જ નથી. કચરા પેટીઓમાં એકઠો થયેલ કચરાના નિકાલની પણ યોગ્ય કાયમી વ્યવસ્થા નથી. ગમે ત્યાં થૂંકતું એ તો આપણા માટે સાહિત્ય છે. જાહેર જગ્યામાં પાનની પિયકારી મારવામાં લોકો શરમ સંકોચ નહિ પણ ગૌરવ અનુભવે છે. આવા લોકોને સમજાવવું જોઈએ કે ગંદકી એ આપણો જન્મ સિદ્ધ અધિકાર નથી.
- બાયો મેડિકલ પેસ્ટનો યોગ્ય નિકાલ થતો નથી. પ્લાસ્ટિકના ઝલકાંનો દૈનિક વપરાશ પણ પુષ્ટ પ્રમાણમાં વધી રહ્યો છે. તે બાબત જમીન અને પર્યાવરણ માટે ખૂબ જ ખતરારૂપ છે. ભૂખ્યાં અને રખડતાં ટોર પ્લાટિકનો કચરો ખાઇને પોતાનું જીવન ટૂંકાવી રહ્યા છે.
- ઉપરોક્ત બધા કારણોસર અને જાહેર આરોગ્ય અને સુખાકારીના હિતમાં સમાજે સ્વરચ્છતા રાખ્યા વિના છૂટકો નથી.

4. આપણું ભારત, સ્વસ્થ ભારત

જાહેર આરોગ્ય એ વ્યક્તિ, સમાજ, રાષ્ટ્ર કે સમગ્ર વિશ્વ માટે અતિ મહત્વની, અત્યંત સંપોદનશીલ અને પડકારરૂપ સમસ્યા બની રહી છે. પરંતુ પ્રશ્ના એ ઉપરિચિત થાય કે તેનો સુખદ ઉકેલ લાવવાની જવાબદારી કોની બને છે. ભારત જેવા વિકાસશીલ દેશ માટે આ ગંભીર પ્રશ્ના બની રહે છે.

અરિસ્ટોટલ જેવા ચિંતકો માને છે કે રાજ્યની રૂચના મનુષ્યને સારું જીવન પૂરું પાડવા માટે થઈ છે. સુખની સંકટપના મનુષ્ય સાપેક્ષ હોવા છતાં કેટલાક સર્વ સામાન્ય સુખોની અપેક્ષા દરેક મનુષ્ય રખતો હોય છે. રાજ્ય દ્વારા તેના દરેક નાગરિકને જીવન જીવના માટે અનિવાર્ય એવી સામાન્ય ન્યૂનતમ સુખાકારી પૂરી પાડવી જોઈએ તે બાબત નિર્વિદા અને સર્વ સ્વીકૃત છે. ભારતે સયંકત રાષ્ટ્ર સંઘના ઘોષણા પણમાં હસ્તાક્ષર કરતી વખતે પણ દરેક નાગરિકને સારું જીવન પૂરું પાડવાનો સૈદ્ધાંતિક સ્વીકાર કર્યો છે.

ભારતીય બંધારણના ભાગ-ઓમાં આપવામાં આવેલા મૂળભૂત અધિકારોના અનુચ્છેદ ૨૧ હેઠળ દરેકને જીવન જીવવાનો અધિકાર પ્રાપ્ત થયેલ છે.પરંતુ પ્રશ્ન થાય કે લોકોને સ્વરચ્છ પીવાનું પાણી મળતું ન હોય,ગંદા વસવાટોમાં રહેવું પડતું હોય,પૂર્સતો પોષણ યુક્ત આહાર મળતો ન હોય,પ્રાથમિક આરોગ્યની સારવાર પણ મળતી ન હોય અને પરિણામ સ્વરૂપ અનેક રોગોનો ભોગ બનતું પડતું હોય તો જીવન જીવવાના અધિકારની વ્યવહારમાં સાર્થકતા કેટલી ગણાવી શકાય ? જીવન જીવવાનો અધિકાર એટલે સારું,સુખી અને ગૌરવપૂર્ણ જીવન જીવવાનો અધિકાર.

સુખની જિજુવિષા સંસારમાં દરેકને હોય તે સ્વાભાવિક અને સામાજિક હોવા છતાં ભારતીય સમાજમાં ચાર પ્રકારના સુખને મહત્વના ગણવામાં આવ્યા છે. પહેલું સુખ તે જાતે નાર્યા,બીજું સુખ સુલક્ષણા નાર,ગ્રીજું સુખ સંતાન પ્રાપ્તિ અને ચૌથું સુખ કોઈએ જાર ગણવામાં આવ્યા છે.બધા સુખોમાં નીરોગી અને સ્વરચ્છ શરીરને પ્રાથમિકતા અને અગત્યતા આપવામાં આવી છે.અંગ્રેજી ભાષામાં પણ કહેવાય છે કે સ્વાસ્થ્ય એ સંપત્તિ છે (Health is Wealth).તનનું સુખ,મનનું સુખ અને આનંદમાં રહેનાર વ્યક્તિ જ સારો સમૃદ્ધ ગણાય.પરંતુ પ્રશ્ન એ ઉપરિથિત થાય છે કે ભારતમાં કેટલા લોકો સંપૂર્ણ શારીરિક અને માનસિક સ્વાસ્થ્ય ધરાવવા સાથે સુખરોનીથી પોતાનું જીવન પસાર કરે છે ?તેના ઉત્તરમાં આપણને નિરાશા જ સાંપદે તેમ છે.ભારત દેશ અત્યારે જે કેટલીક સમસ્યાઓનો સામનો કરી રહ્યો છે તેમાં સળગતી અને ભારે ચિંતાજનક સમસ્યા આમજન સમુદાયના આરોગ્યની છે.

૫. ભારતમાં જાહેર સ્વાસ્થ્યની સમસ્યાઓ

- કુપોષણ અને સ્થૂળતા
- બાળ મૃત્યુ દરનું વધારે પ્રમાણ
- શારીરિક અને માનસિક રોગોનું વિશેષ પ્રમાણ
- સ્વરચ્છ હવા અને સુરક્ષિત પીવા લાયક પાણીની અછત
- સ્વરચ્છતાનો અભાવ,ગંદકી
- સ્વાસ્થ્ય પ્રત્યે સભાનનતાનો અભાવ
- વ્યાસન
- આંદસ,નિયમિત વ્યાચામનો અભાવ

(૧) કુપોષણ અને સ્થૂળતા

ભારતમાં આંગાઈના આટલા વર્ષો બાદ પણ કુપોષણ એ રાષ્ટ્ર માટે શરમ જનક સમસ્યા છે.દેશમાં બાળકો,સ્ત્રીઓ,પ્રસૂતા,ધાર્મી માતારો વિશેષ પ્રમાણમાં કુપોષણનો ભોગ બન્યા છે.તાજેતરમાં બહાર પાડવામાં આવેલ યુ.એન.ડી.પી.અહેવાલ પ્રમાણે ભારતમાં કુપોષણનો દર ૪૨.૫%છે.કુપોષણ માનવીનો વિકાસ રુંધનારી સમસ્યા છે.ભારતમાં ગરીબી રેખા હેઠળ જીવતા લોકોમાં કુપોષણનું પ્રમાણ વધારે જોવા મળે છે.આર્થિક અને સામાજિક નીચો દરજાનો ધરાવતા લોકોમાં તેનું પ્રમાણ વિશેષ જોવા મળે છે.અચરજ પમાડે તેવી બાબત એ છે કે ભારતમાં ગરીબ લોકો પોષક તત્વોની ઉણપણે કારણે કુપોષણથી પીડાઇ રહ્યા છે તો વળી અમીર અને મદ્યમ વર્ગના લોકો સ્થૂળતાથી પીડાઇ રહ્યા છે.તંદુરસ્તી માટે આવશ્યક બોડી માસ ઇન્ડેક્શન (B.M.I.)પ્રમાણે ઉચ્ચાં અને વજનની સપ્રમાણાતા જૂજ લોકોમાં જોવા મળે છે.સ્થૂળતા માટે બેકીલું જીવન,નિયમિત વ્યાચામનો અભાવ,જંક-ફાસ્ટ ફૂડ,માનસિક તણાવ વગેરે કારણો જવાબદાર હોય છે.વિશ્વ આરોગ્ય સંસ્થાએ જાહેર આરોગ્ય માટે કુપોષણને સૌથી ગંભીર ચેતવણી ગણાવે છે.

(૨) બાળ મૃત્યુ દરનું વધારે પ્રમાણ

ભારતીય સમાજમાં બાળ મૃત્યુ દરનું પ્રમાણ ચિંતા જનક છે.સંયુક્ત રાષ્ટ્ર વિકાસ કાર્યકર્મના અહેવાલ પ્રમાણે શૈશવ મૃત્યુ દર પ્રત્યેક હજારે ૪૮ અને પાંચ વર્ષથી નીચેની વયના બાળકોનો મૃત્યુ દર પ્રત્યેક હજારે ૬૩ છે.આના માટે અસાલામત પ્રસૂતિ,નિષ્કાળજી,કુપોષણ,ચોગ્ય તબીબી સારવારનો અભાવ,માતાપોત્રાનો અભાવ વગેરે પરિબળો જવાબદાર છે.કુપોષણ એ બાળ મૃત્યુનું સૌથી મોટું જવાબદાર કારણ છે.જોકે છેલ્લા દશકા દરમિયાન કેન્દ્ર સરકાર,રાજ્ય સરકાર,યુનિસેફ જેવી સંસ્થાઓ વગેરેના સધન પ્રયત્નોથી બાળ મૃત્યુ દરમાં થોડો ઘટાડો થઈ રહ્યો છે.ગુજરાત સરકારે ચિરંજીવી યોજના,બેટી બચાવો અભિયાન,રોગી કદ્વાણ યોજના,બાળ સખા યોજના,મુખ્ય મંત્રી

અમૃતમું યોજના(મા),જનની સુરક્ષા યોજના વગેરે જાહેર આરોગ્યલક્ષી યોજનાએના માદ્યમથી બાળકો અને માતાપૂર્ણીના સ્વાસ્થ્યની દિશામાં સરાહનીય કામગીરી બજાવી છે.

(૩) શારીરિક અને માનસિક રોગોનું વિરોધ પ્રમાણ

ભારતમાં સ્વરચ્છ પીવાનું પાણી, સ્વરચ્છ હવા અને પોટિક આહારનો અભાવ,તીખા,ચરબી અને સાકર યુક્ત બિન આરોગ્યપ્રદ ખોરાક લેવાની ટેવ,નિયમિત કસરતનો અભાવ,લાગ દોડ વાળી જીવન શૈલી,ચિંતા,આરોગ્ય અસભાનતા,આરોગ્ય પ્રત્યે નિષ્કાળજી,ગંદા વસવાટ,વ્યાસન,પ્રદુષણ વગેરેના કારણે લોકોમાં શારીરિક અને માનસિક રોગોનું પ્રમાણ વધી રહ્યું છે.ક્ષય,મેલેરીચા,ન્યૂમોનિયા,ડેનાયુ,ડાયાનિટીસ,લોહીનું દબાણ,હૃદય રોગ,એઇડસ,કેન્સર જેવા રોગોનું પ્રમાણ વધી રહ્યું છે.તનાવ,હતાશા જેવા માનસિક રોગોનો પણ લોકો શિકાર બની રહ્યા છે.પોલિયો માંથી મુક્તિ મળી તે આનંદની વાત છે.

(૪) સ્વરચ્છ હવા અને પીવાલાયક પાણીનો અભાવ

હવા મનુષ્ય જીવન માટે અતિ મહત્વની બાબત ગણવામાં આવે છે.થોડી ક્ષાણ પણ મનુષ્ય હવા વગાર રહે તો ગુંગળાઈને મૃત્યુ પામે છે.આથી જ કુદરતે હવા આટલી મૂલ્યવાન હોવા છતાં વ્યાપક અને નિઃશુદ્ધ બનાવી છે.હવામાં રહેલો પ્રાણવાયુ મનુષ્યને દીઘાયુ બદ્ધો છે.શરીરમાં લોહી શુદ્ધિકરણની પ્રક્રિયા જ્વાસોરછ્વાસની પ્રક્રિયા દ્વારા થાય છે.પરંતુ સાંપ્રત સમસ્યા એ છે કે મનુષ્યને અત્યારે શુદ્ધ હવા મળતી નથી.હવા રોજેરોજ પ્રદૂષિત બનતી જાય છે.હવામાં એરી વાયુઓનું વધી રહેલું પ્રમાણ ચિંતાજનક અને ચેતવણીરૂપ છે.ભારતમાં ધાણ લોકોને હવા ઉભાવાળા રહેઠાણમાં રહેવા મળતું નથી.આથી તેમના આરોગ્ય સામે ખતરો ઉભો થાય છે.

જળ એ જીવન છે.જળ એ જીવનનું અમૃત છે તેણું કહેવામાં આવે છે,પરંતુ વાસ્તવિકતા કંઈક જુદી છે.શરીરને ટકાવવામાં અને તંદુરસ્ત રાખવામાં બીજુ મહત્વનું પરિબળ પાણી છે.પાણી વિના જીવ સૃષ્ટિની કદ્યપના કરવી મુશ્કેલ છે.દેરેક માણસને તંદુરસ્ત રહેવા માટે વધુ પાણી પીવાની સલાહ આપવામાં આવે છે,પરંતુ માત્ર પાણી નહિ પરંતુ સ્વરચ્છ અને સુરક્ષિત પાણી પીવાથી આરોગ્ય જળવાય છે.ભારતમાં ધાણ લોકો પીવાના સુરક્ષિત પાણીથી વંચિત છે.ધાણી વાર એણું બને છે કે ગામડાઓમાં ફૂલા,તળાવ,નદી,નહેર વગેરેનું પાણી નરી આંખે દેખાવમાં સારું લાગતું હોવા છતાં નિલક્ષુલ પીવા લાયક હોણું નથી.આથી લોકો ઝાડા,ઉદ્દી,મરડો,કોલેરા,ટાઇફોઇઝ જેવા રોગોનો ભોગ બને છે.બનાસકાંડા જેવા જિલ્લાનું પાણી વધુ ક્ષાર વાળું છે.આથી લોકોને પથરી જેવા રોગો પણ થાય છે.પાણીમાં ફલોરિનની વધારે માગ્નાથી હાડકાંદા રોગ થાય છે.પૃથ્વી પર પીવા લાયક સુરક્ષિત પાણીનો જથ્થો ખૂબ જ મર્યાદિત છે,અને જે છે તે પણ પ્રદૂષિત થઈ રહ્યો છે તે ચિંતા અને ચિંતનનો વિષય છે.

(૫) સ્વરચ્છતાનો અભાવ,ગંદકી

ભારતમાં જાહેર આરોગ્યને સૌથી વધુ હાનિ પહોંચાડતી બાબત હોય તો તે અસ્વરચ્છતા અને ગંદકી છે.સ્વરચ્છતા ત્યાં પ્રભુતા એમ કહેવામાં આવે છે,પરંતુ ડેર ડેર ગંદગીના ટગલા,ઉકરડા જોવા મળે છે.ભારતના ગામડાઓ અને શહેરોના ગુંપડપદ્ધી પિસ્તારો,ચાવીઓ ગંદકીથી સબડી રહ્યા છે.આમારીના આટલા વર્ષો બાદ પણ દેશમાં ધાણ એવા લોકો છે,જેઓના ધરમાં શૌચાલય નથી.જાહેરમાં મળોત્સર્ગ કરવાથી રોગોનો ઉપદેવ વધી છે.જાહેરમાં મળ ત્યાગ કરવાથી પ્રજ્ઞવો અને જીવાણુઓના ચેપથી રોગો ફેલાય છે.સરકાર દ્વારા પ્રસ્તુત સમસ્યાના ઉકેલ માટે સંપૂર્ણ સ્વરચ્છતા અભિયાન,નિર્મિશ ગામ યોજના અમલમાં મૂકવામાં આવી છે,પરંતુ ધારી સફળતા હાંસલ કરી શકાઈ નથી.લોકો સ્વરચ્છતા જળવી એ સરકારની જવાબદારી સમજે છે.સ્વરચ્છતા અને સ્વાસ્થ્ય વર્ચો સીધો સહ સંબંધ છે.જો “સ્વરચ્છ ભારત- સ્વસ્થ ભારત”નું નિર્માણ કરવું હોય તો સ્વરચ્છતાને મનુષ્ય સ્વભાવ બનાવવો પડશે સરકાર અને સમાજના સહિયારા સધન પ્રયત્નો લક્ષ્યગામી બની રહેશે.

(૬) વ્યાસન

ભારતીય સમાજમાં વ્યાસનનું પ્રમાણ અત્યાંત વધી રહ્યું છે તે જાહેર સ્વાસ્થ્ય માટે ચિંતાનો વિષય છે.સમાજ વ્યાસનના કારણે ખોખલો બની રહ્યો છે.લોકો ચા, કોફી, તંબાકુ, બીડી, સીગારેટ, અફીણ, ભાંગ, ગાંજો, ચારસ જેવા માદક

પદાર્થોનું સેવન સાહજિકતાથી કરતા જોવા મળે છે. દેશની યુવા શક્તિ વ્યાસનના કારણે બરબાદ થઇ રહી છે. નભીરાઓમાં રેવ પાર્ટી, હુક્કાબારનો કેગ વધી રહ્યો છે. કોલેજિયનોમાં વ્યાસન એ ફેશન બની છે. વ્યાસનના કારણે કેન્સર, હાર્ટએટેક, ક્ષય જેવા રોગો વધી રહ્યા છે. નશો એ નાશનું મૂળ છે. વ્યાસનના કારણે તન, મનથી ઝાટ અને ધનથી ખુલાર થવાચા છે. આ બાબતે લોક જાગૃતિ કેળવવાની ખાસ જરૂરીયાત છે.

૬. તંદુરસ્ત રહેવાના સરળ ઉપાયો આ પ્રમાણે બતાવી શકાય.

● સ્વારથ્યના સાત પાયા

- (૧) સ્વરચ્છ શરીર, નિયમિત વ્યાયામ, યોગ
- (૨) શાંત અને પ્રકુલ્પિત મન, આનંદ
- (૩) સ્વરચ્છ હવા
- (૪) સુરક્ષિત પાણી
- (૫) પોષિક આહાર
- (૬) વ્યાસન મુક્તિ
- (૭) નિયમિત તબીબી પરીક્ષણા

સંદર્ભ:

૧. ગાંધીજી, (૧૯૪૮). (સંકલન) પ્રલુબ, આર.કે., ‘પંચાયતરાજ’, નવજીવન પ્રકાશન મંદિર, અમદાવાદ પૃ.૧૭
૨. ગાંધીજી, (૧૯૪૮). (સંકલન) પ્રલુબ, આર.કે., ‘પંચાયતરાજ’, નવજીવન પ્રકાશન મંદિર, અમદાવાદ. પૃ.૨૨
૩. http://en.wikipedia.org/Swachh_Bharat_Abhiyan
૪. United Nations Development Programme, ‘Human Development Report (2013)’, New York City, 2013
૫. United Nations Development Programme, ‘Human Development Report(2014)’, New York City, July 24, 2014